

nuje razloge, iz katerih se je tajnikova plača morala vstaviti v proračun, in obravnava o tajništvu deti na dnevni red.

Na predlog g. dr. Coste se volijo soglasno „per acclamationem“ dosedanji opravniki slov. Matice, to je, prvosednik, njegova dva namestnika, blagajnik in pregledovalec društvenih računov, in dva ključarja — tem lože, ker so se pismene volitve, ki so jih poslali nekteri nepričujoči gg. odborniki, večidel vjemale z njegovim predlogom. — Na to se zahvali g. dr. Toman za to čast, rekši, ker pri svojih drugotnih obilnih opravilih ne more tolikanj za Matico storiti, kolikor bi bilo želeli, zato naj se prizanesljivo sodi njegovo delovanje; da pa vendar hoče ostati predsednik zlasti, ako ostane dosedanji g. tajnik, brez kterega bi ne mogel dovrševati Maticinih opravil.

In s tem se je pričelo razgovarjanje o razpisu tajnikove službe in o njegovi plači. Gosp. L. Svetec svetuje: „ker se je tajništvo doslej dobro oskrbovalo, zato naj se naprosijo gospodje, ki so ga opravljali, da ostanejo še vprihodnje, in da odbor pozneje po moči maticine denarnice ali po večih ali manjših opravilih tajniku spozná kako povračilo ali kako nagrado.“ Podpirajo ga v tem gg. dr. Costa, Zupanec, Bleiweis in Toman. Dr. Costa pa razun tega še predlaga, „da se odbor sam po časnikih oglasi zoper očitne napade zastran tajnikovega povračila za preteklih 14 mesecev ter pojasni, da to ni bilo nikakoršno plačilo za njegov trud, da bi ustanovljena plača vse viša morala biti; to naj odbor enkrat sam očitno pové; potem pa naj beseduje po časnikih, komur koli je drago.“ Da tega razjasnila ni treba, omeni g. Marn, ker je to povedano že v sporočilu zadnje odborove seje v „Novicah“, toraj znano slovenskemu svetu. Temu nasproti spregovori g. dr. Bleiweis, da to je bilo le časnikarsko izvestje, in da je vse kaj družega, ako odbor Maticin sam službeno razjasni velik ta razloček, ki je med nestalno majhno remuneracijo na koncu leta in pa med stalno, že naprej odločeno, višo plačo (Gehalt), in dr. Toman kaže, da je pač žalostno, da se odbor pri tolikem vspehu (resultatu) na tak način mora opravičevati zoper nektere, ki brez ozira na korist domovinsko le razdirajo in poridirajo, zidali pa sami še niso nič; ž njim se sklada v tem tudi g. dekan Hicinger, rekši, da to, kar smo dosegli, smo dosegli le po mnogoletnem trudu skušenih rodoljubov. — Gosp. prof. Vavrů meni, ako se delo razdeli med tri odbornike, za tajništvo nobene plače treba ne bo, ter pravi, da opravljati hoče svoj posel kakor doslej tudi vprihodnje, in prevzeti še, ako je treba, vpisovanje udov in razpošiljanje knjig. Denarja bomo potrebovali za knjige, in gledati nam je, da jih več spravimo na svetlo, toraj se naj o razpisu tajnikove službe danes še nikar ne sklepa. — Gosp. prof. Marn omeni, da rad spisuje še vprihodnje sporočila in zapisnike Maticinih sej, in prevzame še nekoliko več opravil proti temu, da je tajništvo popolnoma zastonj, in da g. Lésar vódi dopisovanje. Gosp. prof. Lésar pravi, da je tajnikov posel drugačen — da tudi on rad prevzame ali knjižničarjevo ali zapisničarjevo opravilo, in tudi še kaj več; tajnikovega posla pa da ne more. Gosp. dr. J. Bleiweis predlaga prošnjo do gosp. prof. Marna, naj tedaj on blagovoli za eno leto prevzeti dosedanje Lesarjevo opravilo, ktero bode manjše, ako gospoda Lésar in Vavrů vzameta nekoliko tajnikovega opravilstva na-se. Gosp. prof. Marn pravi, da ne more, ker so tudi šolske počitnice vmes, ki so mu treba. — Gosp. Gorup govori zoper nasvet dr. Coste, in naj se ne očita mladim pisateljem, ter hoče, da se služba tajnikova razpiše. V tem smislu so pisali tudi ne-

kteri vnanji gg. odborniki, drugi pa, naj ostane, kakor je bilo. Gosp. Svetec odbija Gorupov nasvet ozir razpisa tajnikove službe, češ, da ta pot ni na korist Matici, ki mora, kar se dá, varčno gospodariti, ter svoj predlog podpira še s tem, da prav to je ista pot, po kateri se je Matici v 14 mesecih prihranilo 270 gold., da-si tudi je odbor v IV. seji tajniku izrekel neko povračilo za njegov veliki trud. Gosp. prof. Lésar ponavlja, da za preteklih 14 mesecev nobenega povračila ni zahteval in da rad ménja z zapisnikarjem ali knjižničarjem; al ker ta dva gledé na šolske praznike nista hotela menjati, pride po razgovoru, kterega so se vdeleževali gg. dr. Bleiweis, Vončina, Costa, Toman, Svetec, na glasovanje Svetčev nasvet s pristavkom gosp. dr. Coste, ktera po veliki večini obveljata. Gosp. dr. Toman izreče hvalo odbornikom, kateri so prevzeli spet tajništvo brez plače, ki pa naj imajo sladko zavést, da Matici tako mnogo stroškov prihranijo.

(Konec prihodnjič.)

Novice iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

Deželni zbor 19. dne t. m. po sv. maši, ki so jo peli svetli knezoškof, je Njih eksc. cesarski namestnik baron Bach začel se naznanilom, da so presvitli cesar sprejeli odpoved baron Codelli-a in mu v priznanje zaslug, ki si jih je pridobil kot deželni glavar, podelili častni red železne krone 2. vrste, in da na njegovo mesto so izvolili dr. K. Wurzbach-a pl. Tannenberg-a za deželnega glavarja, za glavarja-namestnika pa dr. J. Zupana, deželnega odbornika. — Na to je novi deželni glavar prevzel predsedstvo in z ogovorom, v kterem je miloval odstop gosp. barona Codelli-a, in bridke čase, ki jih je po nesrečni vojski prestala Avstrija, pozdravil deželni zbor, kterega hoče zmirom z mirno spravo voditi, nadjaje se prijazne pomoči v deželnih potrebah od cesarskega namestnika; naposled je zaklical Njih Veličanstvu slavo, kateri klic je navdušeno odzdravljajal zbor trikratno. — Gosp. cesarski namestnik zagotovivši neprestano delovanje na korist deželi je potem zboru predložil pismo, ki ga je Njih Veličanstvo poslalo državnemu ministru po končani vojski, v nemškem in slovenskem jeziku; nemško pismo je bral gosp. predsednik sam, slovensko pa gosp. dr. Costa, zapisnikar današnje seje. — Gosp. Dežman je v imenu deželnega odbora poročal o volitvi kupčijske in obrtnijske zbornice, ki je gospoda Horaka in Debevca volila za poslanca. Deželni zbor je enoglasno potrdil volitev in nova poslanca sta postavno obljubo storila. — Naposled sta bila gospoda L. Svetec in dr. Skedl za zapisnikarja prihodnjih 14 dni voljena.

Nabiranje

za južnoslavensko vseučilišče.

V svojem večernem shodu 10, dne t. m. je sklenil „Južni Sokol“ po predlogu g. Poúra udeležiti se po svoji moči nabiranja za južno-slavensko vseučilišče. Postavljen je bil precej odbor sedmih, ki bi na tanje prevdaril, ter društvu poročil, kako bi se to nabiranje z dobrim vspehom dovršiti dalo. V odbor so bili izvoljeni gg. dr. E. H. Costa, dr. Lovro Toman, dr. Jernej Zupanec, J. Horak, L. Svetec, Ed. Poúr in Fr. Ravnikar. Ta odbor je v shodu 17. t. m. storil te-le, enoglasno dogovorjene nasvete: 1. naj se naprosi g. dr. J. Bleiweis, da tudi pristopi temu odboru; 2. „Južni Sokol“ naj napravi med seboj nabiro za južno-slavensko vseučilišče; 3. naj naredí združen z ljubljansko čitalnico,